

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 050725, 5 București 40, România
Telefon: (+21-40) 2121-414 Fax: (+21-40) 9164-315

28 februarie 2023

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din 28 februarie 2023, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, cu majoritate de voturi:

1. **A respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 44 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de 7 deputați neafiliați și a constatat că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.115/2022 pentru completarea art.I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, este constituțională în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a reținut că legea criticată, prin care au fost introduse dispoziții noi privind cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, prevăzut în anexa nr.IX lit.C la Legea-cadru nr.153/2017, în sensul majorării acestora, generează impact suplimentar asupra cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. Curtea a reținut însă că, potrivit dispozițiilor art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.115/2022, aplicarea majorărilor se face cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, pe fiecare ordonator principal de credite, asigurându-se, în acest mod, respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii. Așadar, cât timp fondurile pentru salarizare prevăzute în buget pe fiecare ordonator principal de credite nu sunt modificate, acordarea majorării cuantumului brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, prevăzut în anexa nr.IX lit.C la Legea-cadru

nr.153/2017, nu se poate face decât în limitele aprobate prin buget pentru salarii, potrivit clasificăției bugetare.

2. A respins, ca neîntemeiate, obiecțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(1) lit.c), art.21 alin.(1), art.22, art.25, art.41, art.48 și art.50 din Legea privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, formulate de 57 de deputați aparținând grupului parlamentar al USR și de deputați neafiliați și, respectiv, Avocatul Poporului și a constatat că prevederile legale anterior menționate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, între argumentele sale, următoarele:

- Dispozițiile art.3 alin.(1) lit.c), cu referire punctuală la **sintagma „precum și de persoane fizice și juridice care furnizează servicii publice ori de interes public, altele decât cele de la lit.b)”**, întrunesc cerințele de *claritate, precizie și previzibilitate* întrucât acestea nu pot fi analizate în mod independent față de celelalte prevederi ale legii criticate sau fără a se ține cont de scopul avut în vedere de legiuitor.

- Sfera subiecților de drept este clarificată în lege atât prin identificarea domeniului lor de activitate (prestarea de servicii publice sau de servicii în interes public), cât și prin excluderea punctuală a unor persoane fizice și juridice de drept privat (care prestează un anumit tip de servicii publice de comunicații electronice către autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale). Aceasta nu poate să vizeze decât acele persoane fizice și juridice de drept privat care prestează **servicii publice sau de interes public care au sau pot avea un impact asupra securității naționale în spațiul cibernetic**, iar nu orice persoană fizică sau juridică de drept privat care prestează orice serviciu public sau de interes public.

- Guvernul, ca legiuitor secundar, nu are o marjă largă de apreciere în vederea determinării, prin hotărâre a Guvernului, a persoanelor reglementate prin

dispozițiile art.3 alin.(1) lit.c) din legea analizată, întrucât stabilirea acestor categorii de persoane se va realiza potrivit criteriilor de determinare prevăzute de însăși legea analizată.

- **Dispozițiile art.3 alin.(1) lit.c) și cele ale art.21 alin.(1) și art.22** din legea criticată nu încalcă dreptul la viața intimă, familială și private și nici libertatea de exprimare întrucât legea instituie **garanții sporite în vederea protecției acestora în cazul** persoanelor care sunt utilizatori de rețele și sisteme informatice vizate de prevederile legii criticate.

- **Sistemele de notificare reglementate prin legea criticată nu presupun colectarea de date de conținut și nici extragerea unilaterală și fără autorizare de date și informații de pe un sistem informatic**, iar autoritățile care gestionează incidentele de securitate cibernetică semnalate sunt atât operatori de date cu caracter personal, cât și autorități cu atribuții expres prevăzute în domeniul securității cibernetică. Prin urmare, **obligățiile care revin subiectelor de drept prevăzute la art.3 din legea criticată nu se referă nici la stocarea de date cu caracter personal ale cetățenilor, nici la accesul, în lipsa unui mandat judecătoresc, într-un sistem informatic și nici la alte proceduri intruzive în viața privată a cetățeanului.**

- Dispozițiile art.50 din legea criticată **sunt clare, precise și previzibile, fiind în acord cu prevederile art.1 alin.(5) din Constituție.** Astfel cum s-a reținut în jurisprudența sa, în materia stabilirii tipurilor de amenințări la adresa securității naționale, revine legiuitorului primar sarcina de a stabili aceste amenințări, aspect care constituie o opțiune de politică de securitate națională a statului român.

- Pentru a califica o acțiune în sfera amenințărilor noi reglementate de legea criticată trebuie să fie îndeplinite cumulativ patru condiții exprese din lege: *(1) amenințarea să vină de la un stat străin sau o organizație străină sau națională, (2) acțiunile să se deruleze sub forma unor campanii, adică a unei succesiuni organizate de acțiuni, caracterizate prin intenție, organizare și frecvență; (3)*

acțiunile să se desfășoare în spațiul cibernetic, adică prin rețele sociale și de comunicații funcționale prin intermediul unor sisteme și rețele informatice și (4) acțiunile să fie de natură să afecteze ordinea constituțională.

- Totodată, **prevederile art.50 din legea analizată nu afectează și nu restrâng drepturi și libertăți fundamentale întrucât legiuitorul nu a introdus măsuri, competențe sau activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului,** acestea fiind expres și limitativ reglementate la art.14 din Legea nr.51/1991. Or, stabilirea sferei amenințărilor la adresa securității naționale cu luarea în considerare a modului în care acestea au evoluat, s-au transformat și s-au diversificat, nu presupune în mod implicit și necesar măsuri de restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale. Doar măsurile prevăzute expres la art.14 din Legea nr.51/1991 restrâng drepturi și libertăți, iar în aceste cazuri, limitativ prevăzute, legiuitorul a reglementat deopotrivă garanțiile legale prevăzute la art.15 și următoarele din Legea nr.51/1991.

- **Simpla enumerare a amenințărilor interne sau externe la adresa securității naționale nu poate afecta, prin restrângere, drepturi sau libertăți fundamentale. Legiuitorul nu modifică regimul juridic al amenințărilor la adresa securității naționale, nici nu suprimă garanțiile prevăzute în vederea asigurării respectării drepturilor și libertăților fundamentale, ci doar actualizează sfera amenințărilor la realitățile actuale ale societății, urmărind ca, prin reglementarea protecției oferite de mecanismele de securitate națională să asigure, în final, funcționarea statului român și exercitarea neîngrădită a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.**

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

II. În aceeași ședință, Curtea Constituțională **a amânat**, pentru data de **16 martie 2023**, obiecția de neconstituționalitate referitoare la prevederile art.15 alin. (1) și (3) cu referire la sintagma „adunare generală” și art.33 alin.(3) și (4) din Legea tineretului, obiecție formulată de Avocatul Poporului.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**